

РЕШЕНИЕ

№ 7368

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Елеонора Попова

Атанас Николов

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9316** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, [населено място], против РЕШЕНИЕ от 09.08.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 13-ти състав по НАХД № 5461/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление № 42-0000082/30.01.2020 г., издадено от и.д. Началник на ОО „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от М. К. за нарушение на чл. 91в, т. 2 от Закон за автомобилните превози /ЗАвПР/ на основание чл. 97, ал. 1 от ЗАвПР е наложена имуществена санкция в размер на 5 000.00 лв.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушение на процесуалните правила. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов, с който да потвърди издаденото наказателно постановление. Решението на СРС се обжалва и в частта на присъдените разноси, като се иска тяхното редуциране в законовия минимум. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява, не изпраща представител.

Ответникът – [фирма], редовно уведомен, не се явява лично, представлява се от адв. Г., която оспорва касационната жалба, моли Съда да уважи представения отговор по същата. Претендира разноси, съгласно представен списък.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор К.. По същество излага становище за неоснователност на касационната жалба, и моли съда да остави в сила решението на Софийски районен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на Съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна СРС е установил, че на 02.12.2019 г., около 14:00 часа, в [населено място], [улица], в сградата на ОО „Автомобилна администрация“ [населено място], е извършена комплексна проверка във връзка с известие/покана с рег. № 82-00-29-11943/18.11.2019 г. на [фирма], притежаващо Международен лиценз № 16519/27.11.2026 г. за товарни превози. С известието на основание чл. 91, ал. 3, т. 5 от ЗАВПР и чл. 12, ал. 4 и ал. 5 от Наредба № Н-14/27.08.2009 г. на МТ, дружеството е уведомено, че в 7-дневен срок следва да представи в ОО „Автомобилна администрация“ [населено място] документи за извършване на комплексна проверка, подробно описани в известието. На 02.12.2019 г. по време на извършената проверка, контролните органи са установили, че от страна на дружеството-превозвач не са представени, както следва: информация от дигиталните тахографи и дигиталните карти на водачите. Това е отразено в констативен протокол от същата дата. Въз основа на установеното е издаден АУАН Серия А-2019 № 270227/02.12.2019 г., в който е описано извършеното от дружеството деяние, с посочена за нарушена нормата на чл. 91б, ал. 1, т. 1 от ЗАВПР, а именно, че превозвачът не предоставя за проверка в ООАА [населено място] информация, свързана с дейността му на превозвач, описана в т.1.10 от Известие с рег. № 82-00-29-11943/18.11.2019 г.

На 30.01.2020 г. въз основа на съставения АУАН е издадено НП № 42-0000082/30.01.2020 г. от и.д Началник ОО „Автомобилна администрация“, [населено място]. В НП е посочено, че дружеството-превозвач не е предоставило за проверка изисканите му с Известие рег. № 82-00-29-11943/18.11.2019 г. по т.1.10 – дигитални разпечатки от дигитални тахографи на шест броя товарни автомобили, с описани регистрационни номера, както и информация от картите на водачите, посочени поименно. Посочено е, че изисканата за предоставяне информация, са

конкретно посочени в т.13.2, т.13.3 и т.13.6 от приложения като доказателство към административнонаказателната преписка. На основание чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, административнонаказващият орган е преквалифицирал извършеното деяние като нарушение от чл. 91б, ал. 1, т. 1 от ЗавПР в нарушение по чл. 91в, т. 2 от ЗавПР.

При тази фактическа обстановка, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, настоящия състав на Административен съд София – град приема от правна страна следното:

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. От правна страна, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност, съгласно чл. 92, ал. 2 от ЗавПР и представени по делото заповеди. Приел е, че АУАН и НП по форма и съдържание не отговарят на законовите изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Въззивната инстанция е приела, че в разрез с изискванията на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, в АУАН и НП не е посочено по ясен и категоричен начин дата на извършване на вмененото нарушение, като тази неяснота, освен че е довела до ограничаване правото на защита на наказаното юридическо лице, възпрепятства преценката относно спазване сроковете по чл. 34 от ЗАНН за издаване на АУАН и НП. Установено е и съществено противоречие и неяснота в АУАН и НП относно описанието на съставомерните признаци на вмененото нарушение, както и съществено разминаване в посочената в АУАН и НП правна квалификация на деянието, за което е наложено административно наказание. Прието е, че административнонаказващият орган няма право да изменя правната квалификация на нарушението, дадена с АУАН и с това си действие е допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до ограничаване правото на защита на дружеството-превозвач. На тези основания, СРС е отменил издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно.

Настоящият касационен състав намира решението на СРС за правилно.

Споделят се изводите на СРС, че в хода на производството по налагане на административно наказание са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

Съгласно нормата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Разследването може да бъде възложено и на други длъжностни лица от същото ведомство. Същата тази разпоредба не дава правомощие на административнонаказващия орган да изменя правната квалификация на вмененото за извършено нарушение. Това от своя страна е съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление, извод, до който е стигнал и СРС. Началото на административнонаказателното производство се поставя с издаването на АУАН, а въз основа на него се издава НП. Със съставянето на АУАН на соченото като нарушител лице се „повдига обвинение” за конкретно извършено нарушение с индивидуализиращите го белези – деяние, дата и място на извършване, правна квалификация. От този момента за лицето възниква възможност да се защитава срещу вмененото му нарушение и именно в тази връзка ЗАНН поставя като абсолютно условие за законосъобразното издаване на НП, АУАН да е бил редовно връчен на

нарушителя. В този смисъл е недопустимо с наказателното постановление на нарушителя да се предявява ново /от гледна точка на посочените в АУАН фактически констатации/ административнонаказателно обвинение. Административнонаказващият орган, в опит да прецизира обвинението, недопустимо, в нарушение на процесуалните правила, е преквалифицирал деянието изцяло. Това обстоятелство представлява и самостоятелно по тежест нарушение на процесуалните правила, тъй като включването в наказателното постановление за първи път на нови разпоредби, на нови фактически обстоятелства, дори и в опит за прецизиране на обвинението предявено на нарушителя със съставяне на АУАН, както е направено в случая, е недопустимо и съставлява съществено нарушение на правилата в административнонаказателното производство.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд Наказателно отделение, 13-ти състав е правилно и законосъобразно, и като такова следва да се остави в сила, а касационната жалба оставена без уважение. Споделят се мотивите на СРС и по отношение на присъдените разноски на [фирма], ЕИК:[ЕИК]. Настоящият касационен състав не разполага със закономото правомощие да се произнесе по присъдените в хода на въззивното производство разноски. В допълнение следва да се посочи, че настоящият касатор е разполагал с правото си да отправи възражение за прекомерност на размера на претендираното адвокатско възнаграждение в хода на въззивното производство, което видно не е сторено.

От страна на ответника в настоящето производство е отправено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 100.00 лв., което следва да бъде уважено.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 09.08.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 13-ти състав по НАХД № 5461/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление № 42-0000082/30.01.2020 г., издадено от и.д. Началник на ОО „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от М. К.

за нарушение на чл. 91в, т. 2 от Закон за автомобилните превози /ЗАвПР/ на основание чл. 97, ал. 1 от ЗАвПР е наложена имуществена санкция в размер на 5 000.00 лв.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да заплати на [фирма], ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от М. К. сумата в размер на 100.00 лв. /сто лева/ разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.